

¶ Θάλασσα ἔζητες

Εἶναι πού δὲν μᾶς ἴξερε
καὶ μᾶς ἔγνωε οὕτῳ ἐὰν τέσσαρα-πέντε κομμάτια,
εἶναι πού δὲν φανταζόταν
καὶ μᾶς ἔγνωε λίγο χῶρο.

Προς κυρήκρια (σε περίπτωση αυτοκαταστροφής των ανδρών)

Δὲν ξέρω ἂν ζοῦς θ' ἀποβῆς,

δὲν ξέρω ἂν ζῶς θὰ σᾶς σῶσῃ ἢ μὴδ' ἀποβῆς,

Δεύτερη Παρουσία

Σχόσου μία στιγμή.
Βγάλα εδώ μία πλοζωον
fid ένα μύρηκι που έσωσε από πνιγμό.

Στιγμιότυπα

α. Να ρίξω ένα δάκρυ στο δρόμο σου,
να ρίξω μισό δάκρυ στο δρόμο σου,
να μη σου αφήσει γυαλί ανέγγιχτο.

β. Φαίνεται κ' η Άφρική απ' εκεί πάνω, Κύριε;
Φαίνεται κ' η Αιθιοπία κ' η Σομαλία;
Μπορεί καιείς να διακρίνει;

γ. Κ' οι νύχτες με το βεβαρυμένο παρεθόν,
κ' οι νύχτες με το βεβαρυμένο μέλλον!

δ. Πρόσεξε ν' απέχης απ' τους θύμους
και να μην απέχης.

ε. Ήταν τόσο καλός που δεν είχε κανένα φίλο,
ήταν τόσο καλός που δεν ζούσε κανένας φίλος.

στ. Τί περίσυνα που μου επέστρεψες το χειρόγραφο,
τί περίσυνα που μου έδωσες "δεν ξέρω γράμματα"!

ζ. Δεν έπρεπε την αυγή "αυγή" έκείνο το μικρό βραχνό κοκοράκι,
"αυρούχα" την θύλη,
"αυρούχα" την ανδρεία,
συνοριακή του αυρούχα.

Η ανάπτυξη της Κύπρου από τη δεκαετία

κι όταν εκείνη έχασε
πίσω της μεγαλόπνοο ο βυθός
στα πιο βαθιά του βάθη.

Χριστουγεννιάτικη άπερτία

Χάρης σε κάποιαν άπερτία
στα κρατικά σπαξέτα
ε' άρνάκια κέρδιαν παρά τη θέμηή μας
— και μάλιστα Χριστούγεννα —

ήτην ακόμα πίστωσή μας,
πράγμα που τέτοιες μέρες,
τέτοιες χρονιόδες μέρες,
δεν είναι ζαλά!

Όμως βεζζέδων η κοζδόσταση έχει δείξει

κ' έπάρουμε πάς σύντομα

μέ σχετικές συλλαμας

αυτή η άπερτία θα ήμην

και θα ζπαρέδων ε' έρωτόζιζα

και παμν οι σφαρές.

Ώστόσο ε' ύστερόγραφο κρωστω

νά ε' αναφέρω πάς τους στίχους μου

κάποιος πομύ ε' ύσεβης

τους βρήκε άνακριβείς

κ' ε'ίπε πάς "Τό σωστό"

— για να ζητιόμαστε καλύτερα —

δεν είναι τα Χριστούγεννα που σ' άρουμε ε' άρνάκια

μα δού η και τρέψ μέρες πρωτότερα".

Κώστας Μόρτζης